Nr. 297. Śmigiel, sobota 30 grudnia 1922. Rok 33.

ORĘDOWNIK ŚMIGIELSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem świąt. — Przedpłata miesięcznie z przynoszeniem 950.— mk., W agencjach miesięcznie 650 mk. Numer pojedyńczy 30 mk. niedzielny 50 mk. Telefon nr. 65 Skrzynka poczt. 13.

DZIENNIK BEZPARTYJNY dla WSZYSTKICH STANÓW

Cena ogłosz.: za 1-łam. wiersz petyt. 100 mk., w części urzędowej lub reklamowej 200 mk. Adr. Admin. i Red. Śmigiel-Wielkopolska. Poczt. kont. czek. A. Klóskowski w Poznaniu nr. 200363.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Stosownie do § 10 ff. rozp. służbowych dla dozorów szkolnych z dnia 16 lutego 1910 r. przystąpiono w ewangelickiej gminie szkolnej w Popowie-Wonieskiem do wyboru dozoru, rentanda oraz reprezentacji, wybrano następujące osoby:

Do dozoru szkolnego:

1. Seiferta Henryka gospodarza z Popowa Won.
2. Preussa Augusta „ „
3. Hanisch'a Oswalda „ z Sulejewa
4. Dymkego Augusta „ z Popowa Won.

Do Reprezentacji:

1. Mathey'a Karola gospodarza z Popowa Won.
2. Rothe'go Reinholda „ z Sulejewa
3. Preuss'a Augusta „ „
4. Hoffmann'a Hugona „ z Karmina

Na ich zastępców:

1. Wagner'a Wilhelma gospodarza z Popowa Won.
2. Rothe'go Karola „ „
3. Hanisch'a Pawła „ z Sulejewa
4. Zuter'a Gottlieba „ „

Na rendanta:

Wagner'a Wilhelma gospodarza z Popowa Won.

Wybór powyżej wymienionych zatwierdzam na przeciąg lat 6.

Śmigiel, dnia 27. grudnia 1922 r.

Starosta,
Kopczyński.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Przed zebraniem Sejmu.

Prezes Rady ministrów, gen. Sikorski odbył w ciągu dnia 23 bm. półtora godzinną naradę z Marszałkiem Sejmu Ratajem w sprawie zwołania Sejmu oraz programu prac. Prezes Rady ministrów proponował zwołanie Sejmu w takim terminie, któryby mu pozwolił wystąpić z pozytywnym programem naprawy Rzeczypospolitej, Sejmowi zaś na pozytywne tego programu rozpatrzenie. Ustalono narazie, że Sejm nie zbierze się przed 10 stycznia 1923 r.

P. Prezydent Rzeczypospolitej odbył w ciągu dnia 23 bm. 3-godzinną konferencję z prezesem Rady Ministrów. Tematem obrad były najważniejsze sprawy państwowe, które przedstawił prezes Rady ministrów, uzgadniając w zupełności własny punkt widzenia w rozmaitych dziedzinach z poglądami Prezydenta Rzeczypospolitej.

P. prezes Rady min. wystosował do wszystkich b. ministrów skarbu i kierowników min. skarbu pismo treści następującej: Przystępując do zasadniczej poprawy skarbu Rzeczypospolitej, mam zaszczyt zwrócić się do Wielce Szan. Panów z prośbą o wzięcie udziału w programowej dyskusji, która się odbędzie na temat powyższy na specjalnem posiedzeniu w dniu 9 stycznia 1923 r. o godz. 10 i pół w Belwederze. Na posiedzenie to, któremu przewodniczyć będzie p. Prezydent Rzeczypospolitej, zapraszam w porozumieniu z p. min. skarbu wszystkich b. panów ministrów i kierowników min. skarbu. Będę p. ministrowi obowiązany za przygotowanie swoich cennych uwag na piśmie oraz zredagowanie wniosku. Łączę wyrazy szczerego i powinnego szacunku. Prezes Rady min. Sikorski. Warszawa 24-go grudnia 1922 roku.

Warszawa, 27. 12. Dzisiejsza prasa podaje treść listu wystosowanego przez premjera do byłych ministrów skarbu w sprawie obrad nad naprawą finansów Rzeczypospolitej.

„Express“ podaje, że premjer Sikorski odbył z innymi ministrami konferencję i przygotowuje ekspose, które wygłosi między 10 a 16 stycznia.

Rocznica zrzucenia jarzma pruskiego w Poznaniu.

Onegdajsze uroczystości dla uczczenia 4 rocznicy oswobodzenia Wielkopolski z pod jarzma pruskiego przybrały charakter wielkiej manifestacji narodowej. Rozpoczęły się one dziękczynnem nabożeństwem we wszystkich kościołach oraz nabożeństwem polowem na Placu Wolności z udziałem przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych oraz delegacyj stowarzyszeń i związków szczególnie organizacyj b. powstańców, które przybyły ze sztandarami. W kościele Farnym celebrował mszę ks. biskup Łukomski w otoczeniu licznego duchowieństwa. Ks. Prymas Dalbor asystował w czasie nabożeństwa z tronu arcybiskupiego.

Na Placu Wolności celebrował mszę dziekan wojskowy, ks. Wilkans, z udziałem licznych tłumów ludności. Po mszy dowódca poznańskiego D. O. K. gen. Raszewski, wygłosił przemówienie, w którem, skreśliwszy znaczenie dnia onegdajszego, podniósł czyn powstańców, którzy zbiorowym wysiłkiem przyczynili się do zwycięstwa. Gen. Raszewski wzywał do bezustannej pracy i do bronienia krwią tych drogich każdemu Polakowi skarbów, a przemówienie swoje zakończył okrzykiem na cześć Polski.

Po udekorowaniu szeregu oficerów rezerwy Krzyżami Waleczności odbyła się przed jen. Raszewskim defilada formacyj wojskowych, powstańczych z r. 1918, weteranów z r. 1863, inwalidów, „Sokoła“ i innych stowarzyszeń.

O godz. 4-tej po południu na Starym Rynku przed Ratuszem prezydent miasta, p. Ratajski, jako prezes Komitetu Obchodowego oraz dr. Głowacki oddali cześć bohaterskiemu porywowi ludności wielkopolskiej w dniu 27-ym grudnia 1918 r. Połączone chóry kół śpiewackich wykonały pieśni a orkiestra odegrała hymn narodowy.

Już mrok zapadał, gdy odśpiewaniem „Roty“ zakończono uroczystość. Przy dźwiękach dwóch orkiestr udawały się delegacje stowarzyszeń, związków ze sztandarami ulicami miasta do swoich lokali, witane przez licznie zgromadzoną publiczność okrzykami na cześć Korfantego i gen. Hallera.

Wieczorem odbyły się w teatrach uroczyste przedstawienia poprzedzone okolicznościowemi przemówieniami.

Przez cały dzień odbywała się na ulicach Poznania zbiórka na pomnik dla poległych powstańców, spoczywających na cmentarzu w Górczynie.

Proces o zamordowanie śp. Narutowicza.

Rozprawa przeciw Eligjuszowi Niewiadomskiemu odbędzie się w sobotę dnia 30 b. m. o godz. 10 rano. Przewodniczyć jej będzie p. Wacław Laskowski, oskarża prok. Rudnicki. Niewiadomski zmienił swe stanowisko co do przyjęcia obrońcy i zdaje się obrony podejmie się Kijeski. Rodzina ś. p. Narutowicza zwróciła się do mec. Fr. Peschalskiego, o rzecznictwo w dowództwie cywilnem, które powinno stanąć na straży rozlanej krwi w rodzinie Narutowiczów.

W liście świadków znajdują się nazwiska: Kozłowskiego, prezesa Zachęty, artystów-malarzy: Okunia, Sołtana i i. oraz pp. Dąbrowskiego dr. Loca, Krempińskiego (rusznikarz). Niewiadomski jest oskarżony o naruszenie 59 art. kod. karnego i 15 art. kod. przechodniego.

Art. 59 brzmi: „Winny zamachu na życie, zdrowie, wolność, osoby piastującej najwyższą władzę podlega karze ciężkiego, bezterminowego więzienia“, a art. 15 „kara śmierci następuje w odniesieniu do tego punktu, jeśli fakt zajdzie w wyjątkowych warunkach“,

Zasady P. S. L.

Na ostatniem przedświątecznem posiedzeniu Klub P. S. L. uchwalił następujące zasady programowe, które narazie bez objaśnień podać należy jako dokument polityczny:

Położenie tak państwa naszego jak większej części ludności staje się z dnia na dzień coraz cięższe.

Widocznym tego dowodem: deficyty skarbowe, dochodzące do zawrotnych cyfr, gwałtowny spadek marki polskiej i szalejąca w niesłychany sposób drożyzna nieomal wszystkich artykułów. Gdyby stan podobny trwał dalej mógłby państwo doprowadzić na brzeg przepaści, a wielką część ludności do rozpaczy i ostatecznej nędzy.

Niezawodnie przyczyny zła szukać należy częściowo w stosunkach ogólno-światowych od nas niezależnych, w znacznej mierze jednak leżą one w nas samych.

Brak większości sejmowej, a co zatem idzie brak stałego konsekwentnie wykonywanego programu, słabość rządów i ciągłe ich zmiany nie pozwoliły na stworzenie i wykonanie szerokiego programu ratowania państwa. Dodając do tego niepewną sytuację zagraniczną, mamy przed sobą bardzo ciężki stan państwa, dostateczny obraz naszych ciężkich stosunków. Stan taki dalej trwać nie może.

P. S. L. dąży do stworzenia Rządu, opartego na współpracy i odpowiedzialności wszystkich polskich stronnictw i uważa, że praca Sejmu i Rządu winna oprzeć się na następującym programie:

1. Bezwzględne utrzymanie pokojowej polityki państwa i utrwalenie zawartych przymierzy i sojuszów. Należyta i sprawna ochrona obywateli Rzeczypospolitej Polskiej przybywających zagranicę, oraz konieczność opieki Rządu Polskiego nad mniejszościami polskiemi, znajdującemi się w innych państwach.

2. Jaknajrychlejsze przeprowadzenie ustawy o dwuletniej służbie wojskowej zabezpieczającej odpowiednią ulgę dla producentów rolnych i żywicieli rodzin, jak również należyte wyposażenie armji.

3. Bezwzględny zakaz tworzenia jakichkolwiek sił zbrojnych poza armją oraz wszelkich organizacyj społecznych, roszczących sobie atrybucje bądź to cywilnych, bądź to wojskowych władz państwowych.

4. Gruntowna reorganizacja policji państwowej w kierunku wojskowo-cywilnym, celem podniesienia jej sprawności w ściganiu wszelkich zbrodni i przestępstw.

5. Oparcie gospodarki skarbowej państwa na zasadach praworządności. Uchwalenie wobec tego przynajmniej prowizorjum budżetowego na pierwsze miesiące r. 1923, zakreślającego ściśle i nieprzekraczalne ramy dla Rządu.

6. Możliwe doprowadzenie wydatków skarbu państwa do jego dochodów, celem osiągnięcia równowagi budżetowej i zaniechanie druku nie mających pewności pieniędzy papierowych.

7. Dopuszczalność subwencyj i pomocy materjalnej ze Skarbu Państwa tylko na podstawie ustaw sejmowych.

8. Uregulowanie podatków i opłat skarbowych w zasadzie do wysokości przedwojennej i ujednostajnienie systemu podatkowego. Należyte uruchomienie aparatu podatkowego i skarbowego.

9. Wprowadzenie progresji przy tych wszystkich podatkach, które dopuszczają tę zasadę, zwłaszcza przy podatkach bezpośrednich.

10. Nałożenie nadzwyczajnego podatku progresywnego majątkowego od ziemi (powyżej pewnego ustalonego minimum), nieruchomości, fabryk, przedsiębiorstw, kapitałów wolnych i spółek akcyjnych, aż do zrównoważenia budżetu.

11. Podatek od obrotu.

12. Utrzymanie monopolu tytoniowego.

13. Oparcie wszystkich przedsiębiorstw państwowych, a zwłaszcza kolei na zasadach racjonalnej gospodarki kupieckiej, celem usunięcia ich niedoboru.

14. Założenie banku emisyjnego dla ufundowania nowej waluty pełnowartościowej.

15. Wprowadzenie wolnego handlu dewizami i walutami zagranicznemi. Przeprowadzenie inkasa przez P. K. K. P. dewiz i walut zagranicznych, uzyskiwanych przez przemysłowców i producentów za wywożone zagranicę towary.

16. Przeprowadzenie jaknajdalej idącej redukcji władz i urzędów państwowych przez bezwzględne zastosowanie zespalania urzędów w myśl art. 66 konstytucji. Redukcja ta ma być przeprowadzona w zakreślonym ściśle terminie, równocześnie zaś z nią mają być zniesione wszelkie zbyteczne wydatki rzeczowe wszystkich urzędów i władz państwowych. Ilość instancji ma być możliwie ograniczona, w ten jednak sposób, aby sprawność urzędowania nie tylko nie została sparaliżowana, ale w wybitny sposób podniesiona. Dla przeprowadzenia tych planów powołana będzie specjalna komisja, złożona z trzech członków, której decyzje będą ostateczne.

17. Wprowadzenie odpowiedzialności cywilnej urzędników państwowych, znaczne zwiększenie władzy dyscyplinarnej przełożonych poszczególnych urzędów i władz, usunięcie urzędników nadużywających władzy dla celów partyjnych.

18. Wprowadzenie samorządu gminnego, powiatowego i wojewódzkiego, natychmiastowe zniesienie rad powiatowych w Małopolsce, przy równoczesnem wprowadzeniu tamże w życie rad przybocznych w powiatach, aż do czasu powołania do życia w drodze ustawowej sejmików powiatowych i wojewódzkich.

19. Uproszczenie organizacji sądownictwa i wprowadzenie sądów gminnych pokoju.

20. Celowe przyśpieszenie akcji budowy szkół powszechnych, jaknajwiększe wzmożenie akcji oświatowej i kulturalnej.

21. Bezzwłoczne wprowadzenie w życie reformy rolnej i usunięcie wszelkich przeszkód, uniemożliwiających dotychczas jej wykonanie. Przeprowadzenie planowego osadnictwa na ziemiach rzadziej zaludnionych.

22. Podniesienie rolnictwa przez intensywne popieranie produkcji rolnej i meljoracji, oświaty rolnej oraz racjonalną politykę wywozową i celną.

23. Upaństwowienie większych objektów leśnych. Przymusowe zalesienie zniszczonych przestrzeni leśnych, zwłaszcza na stokach górskich, wydmach piaszczystych i gruntach nie nadających się do gospodarki rolnej.

24. Przeprowadzenie rozpoczętej akcji odbudowy w zniszczonych przez wojnę miejscowościach przy pomocy bezzwrotnych subwencyj i pożyczek państwowych oraz nadzwyczajnej daniny leśnej.

25. Odbudowa zniszczonych komunikacyj regulacyj rzek, tudzież podjęcie robót przy komunikacjach lądowych i wodnych.

26. Zmiana ustaw o ubezpieczeniach od choroby i wypadków przez wyłączenie od tychże ubezpieczeń gospodarstw drobnorolnych.

27. Uregulowania bytu inwalidów oraz wdów i sierot po poległych na wojnie światowej przez wykonanie uchwalonych ustaw oraz nadanie pzyznanych już i przyznać się mających koncesyj i uprawnień gospodarczych. Poprawa bytu emerytów oraz wdów i sierot po pracownikach państwowych.

Bezzwłoczne i gruntowne uporządkowanie całokształtu stosunków administracyjnych, osadniczych, wyznaniowych i szkolnych w województwach wschodnich i zachodnich.

Najważniejszą rzeczą jest w każdym razie to, że na czoło tych zasad wysunięta jest konieczność większości sejmowej polskiej, nadto zaś przeprowadzenia wszystkich tych spraw niemożliwe jest bez takiej większości, a P. S. L., jak dotąd, dla stworzenia tej większości bardzo mało zrobiło.

Herbaciana katastrofa.

Żniwo herbaty w Indjach i na Ceylonie, na skutek niespodziewanego nieurodzaju okazało się bardzo marne. Ceny herbaty w Anglji w tym roku podskoczą znów do niesłychanej wysokości. Dla nas i reszty ludów środ. Europy, to nie nowina. Zażywając drożyzny w stopniowych dawkach, przyzwyczajamy się do niej jak do trucizny, a nagle zwiększona dawka sprawia nam zaledwie „un malaise“. Inaczej rzecz ma się z Anglikami. Ten naród wybrany powraca do stosunków i cen normalnych a nawet niższych niż przed wojną. Ta niespodzianka więc z herbatą da się im bardzo niemile odczuć, zwłaszcza, że żaden kraj w Europie nie konsumuje tyle herbaty co Anglja. Spożycie herbaty w Anglji wynosi przeciętnie 4 kilo od głowy rocznie.

„Afternoon-tea“ — to już nie tradycją uświęcony zwyczaj, to instytucja narodowa, która uznaną jest we wszystkich domach. Cześć dla niej ma maluczki, który wstępując w East-End do herbaciarni, pije za pół pensa z mlekiem pomieszaną już lurkę, i cześć oddają jej w Park-lane przy bogato zastawionym stole. Na 100 kobiet 99, wracając po obiedzie do domu, od progu już woła: „I am dying for my tea“ — ginę z pragnienia za herbatą. — Jeżeli instytucja jest jedyna, to zwyczaj i obrządek bywa rozmaity. Tak popularna na kontynencie five-o'clock-tea, który w Anglji odbywa się już od czwartej począwszy, to przeważnie herbata w eleganckich hotelach, Carlton, Ritz, Cecil lub Piccadily, gdzie przy dźwiękach muzyki, zajadając przy misternie zastawionych stołeczkach sandwiches i ciasteczka, mondaine dela sobie rendez-vous z przyjaciółkami lub swoim cavaliere servente. W pomniejszych hotelach i licznych herbaciarniach i cukierniach, mniej lub więcej fashionable, schodzi się sfera middle-class i owe panie, żadne chwili wytchnienia, które spędzają dzień na shopping (zakupach). Oprócz tego wszystkie wielkie magazyny podają w swoich restauracjach herbatę.

Wszędzie pełno i gwarno. Ale wszędzie stół nakryty śnieżnej białości obrusem (teacloth), na środku jakiś kwiat, zastawa z chińskiego srebra i gustownej porcelany. Tylko w całkiem skromnych lokalach stoliki marmurowe są nie nakryte. Po domach prywatnych, bez względu na to, czy są sami domownicy czy większa liczba gości, pani sama każdemu nalewa własnoręcznie herbatę, wrzuca wskazaną ilość cukru, dolewa śmietanki. Jeżeli przyjęcie tak wielkie, że sama nie podoła, wyręcza ją córka lub służąca. Ale herbata nalana musi być w oczach gościa. Tylko w najpodlejszych tea-houses Eastend'u podają nalaną już herbatę.

W przeciętnym domu mieszczańskim herbata składa się oprócz z właściwego napoju, z przezroczyście krajanych kromek białego chleba z masłem, jamu i różnych cakes, które są rodzajem babki, pieczonej z mnóstwem rodzynków, anyżku lub owoców kandysowanych i wedle tego nazwanym currant cake, sultana cake, seed-cake etc. Gdy są goście, menu zwiększa się o sandwicze miniaturowe, podwójne kromeczki białego chleba z masłem, w których głębi kryje się szynka, płatek surowego ogórka lub water-cress, rodzaj sałaty. Oprócz kakesów podaje się różne inne ciastka. W całkiem skromnych domach, w których pora obiadowa wypada w południe, piją herbatę później i zastępuje ona kolację. Dodatek mięsny lub rybi czyni z niej hightea. Przypiekane przy wolnym ogniu drożdżowe bułeczki (muffins, scones) i grzanki (toast), wszystko świeżem masłem smarowane, należą do specjalnych przysmaków. Podczas herbaty przypieka się te przysmaki na długim drucianym widelcu przy kominku. Kto czytał Bennett'a „Buried Alive“ (Żywcem pogrzebany), ten przypomni sobie jak Alicja pakuje pastorowi ów widelec do ręki i w ten sposób odwraca jego uwagę od tematu. Tamte znajdzie opisany cały ceremonjał herbaty w mieszczańskim domu, mającym pretensje do tytułu respectable.

Ale nikt, kto zna Anglję nie zaprzeczy, że niema przyjemniejszej chwili, niż te, gdy o zmroku w zimowy dzień zasiądzie się przy kominku do starannie nakrytej herbaty. Ów silny napój, który z domieszką mleka i śmietanki ma kolor kawy i aromat nadzwyczajny, podnieca, odświeża, dodaje nowych sił. Na samo wspomnienie chciałabym zawołać: I am dying for my tea.

KRONIKA.

KALENDARZYK

Dziś: Dawida kr.
Jutro: Sylwestra
Wschód słońca 8,05 zachód 15,40.
Długość dnia 8,42. Przybyło 0,09.

Walne zebranie Tow. Przemysłowców katol. w Śmiglu odbędzie się dnia 1-go stycznia 1923 o godzinie 7 1/2 wieczorem na sali św. Ducha. Ks. proboszcz zapowie w niedzielę z ambony, w którym dniu się msza św. za zmarłych członków odprawi. O liczny udział uprasza Zarząd.

Taryfa kolejowa. Taryfa osobowa na naszych kolejach, jak wiadomo, od Nowego roku podwyższona o 50 procent, towarowa zaś o 100 procent. Zmiana nastąpi teoretycznie o godz. 24 z 31 grudnia na 1 stycznia. Praktycznie natomiast zależeć będzie od terminu rozpoczęcia podróży. Ponieważ poprzednie zmiany taryfowe wywołały pewne nieporozumienia co do ścisłego terminu, więc władze kolejowe wyjaśniły obecnie, że cena biletu zależeć będzie od daty biletu. Tym sposobem wszyscy ci podróżni, którzy w dniu 31 grudnia zakupią bilet i wyjadą choćby przed samą północą, będą korzystali z taryfy obecnej, nawet wówczas, choćby podróż ich przeciągnęła się do następnego dnia.

Bezprawie czy obłęd prześladowczy. W związku z aresztowaniem Edwarda Ligockiego „Przegl. Wiecz.“ podaje sensacyjne „rewelacje“ o wielkim spisku, którego centralą jest Warszawa, a filje znajdują się w Wielkopolsce! Nastąpić mają dalsze aresztowania. Nie potrzeba dodawać, że poza pisaniną „Przegl. Wiecz.“ kryją się pobożne życzenia lewicy.

Przygotowania do wystawy katowickiej. Dnia 2. 1. odbędzie się w Katowicach posiedzenie komisji wystawowej, celem bliższego omówienia mającej się tu wkrótce odbyć wystawy przemysłu polskiego.

Śmierć na wyprawie złodziejskiej. W Podaninie trzech złodziei włamało się do obory gospodarza Fonfary i kradło drób. Zbudzony hałasem gospodarz dobył fuzji i wypalił w kierunku obory. Strzał ugodził jednego z uczestników wyprawy, Bernarda Greuzela tak niebezpiecznie, że po 7 godzinach zmarł. Drugi uczestnik Jan Jaworski został aresztowany, trzeci zbiegł.

Świętokradztwo. Z kościoła parafjalnego w Kunowie zostały skradzione złoty kielich i patyna. Sprawcy dotąd nie wyśledzeni.

Telegramy.

Przed procesem Niewiadomskiego.

Warszawa, 28. 12. (A. W.) Skład sądu w procesie przeciwko Niewiadomskiemu ma być następujący: Przewodniczyć rozprawie będzie sędzia Laskowski z udziałem sędziów Kozakiewicza i Krasowskiego, oskarżać będzie prokurator Rudnicki. W kołach sejmowych zwraca uwagę fakt, że w tak ważnym ze względów państwowych procesie nie uczestniczy prezes sądu okręgowego względnie wiceprezes.

Waluta polska na G. Śląsku.

Warszawa, 29. 12. Wczorajszy „Monitor Polski“ ogłasza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia rb., w którem rząd postanawia od dnia 1 listopada 1923 r. w górnośląskiej części Województwa Śląskiego w miejsce waluty niemieckiej wprowadzić walutę polską jako jedyny środek płatniczy.

Warszawa, 28. 12. (A. W.) Po urzędowem ogłoszeniu wypowiedzenia traktatu walutowego na G. Śląsku w pocztowych urzędach tamtejszych została wprowadzona taryfa polska, przyczem projektowane jest podwyższenie stawek przekazowych w obrocie wewnętrznym oraz z resztą Polski.

Warszawa, 28. 12. (A. W.) W związku z wypowiedzeniem traktatu walutowego na G. Śląsku projektowana jest ostateczna unifikacja urzędów pocztowych i telegraficznych. Niezależnie od tego w najbliższym czasie należy spodziewać się zmiany obecnie obowiązującej na G. Śląsku niemieckiej ustawy pocztowej.

Na skarb narodowy.

Warszawa, 28. 12. (Pat.) P. K. K. P. podaje do wiadomości, że p. Franciszek Ksawery Beutel złożył za pośrednictwem Marszałka Senatu p. Trąmpczyńskiego 1 miljon marek na skarb narodowy.

Przed zwołaniem Sejmu.

Warszawa, 28. 12. (Pat.) W związku z wiadomościami, jakie się ukazały w prasie warszawskiej o możliwem odłożeniu terminu zwołania plenarnego posiedzenia Sejmu na czas późniejszy, niż 10 stycznia, przedstawiciel PAT. zwrócił się o informacje do p. Marszałka Sejmu Rataja. P. Marszałek oświadczył, że postanowienie zwołania Sejmu około 10 stycznia zmianie nie uległo i że dokładne oznaczenie daty zwołania zależne jest jedynie od przygotowania przez komisje materjału dla plenum.

Projekt ustawy o ochronie Konstytucji.

Warszawa, 28. 12. (A. W.) Minister sprawiedliwości wniósł do laski marszałkowskiej projekt ustawy o obronie Konstytucji, godeł państwowych i niektórych organów państwa m. in. osoby Prezydenta Rzeczypospolitej.

Zakaz sprzedawania w Polsce żydowsko-niemieckiej gazety.

Warszawa, 28. 12. Wiedeńskiej żydowsko-socjalistycznej „Arbeiter - Zeitung“ odebrano prawo sprzedaży w Polsce za artykuły przeciwko państwu polskiemu.

Aresztowanie komunistów.

Wiedeń, 27. 12. (A. W.) „Neue Fr. Presse“ donosi z Tryestu, że dnia 26 bm. aresztowano cały personel redakcji komunistycznego pisma „Il laboratore“. Przyczyna aresztowania dotąd nieznana.

Redaktor: Julian Tyczka, Śmigiel.
Właściciel i wydawca: A. Klóskowski, Poznań 3
Czcionkami drukarni Klóskowskiego w Śmiglu.